

cundum verba Suarezii, *in virtute alicujus boni positivi*, quatenus scilicet cum morte illâ, quam appetit, putat conjunctam esse carentiam malorum, quibus in hac vitâ subiectus fuit, & quam carentiam pro majori bono habet, ac est ipsa vita. *Incundum enim est non habere malum*, uti expressè ait Philosophus *I. Rhetor. Cap. XI.* Et ita hi omnes quicquid faciunt, faciunt instinctu alicujus boni, & uniuscujusque objectum primum est τὸ καλὸν seu bonum.

THES. XXVII.

II. Occhamum quod spectat, ait ille quidem, *appeti aliquod, quod nec reverâ bonum est, nec apparenter.* Ut quando quis desertâ religionem, quam sanctam, & Deo acceptam esse credit, idololatriam sectatur. Verum non probat, quod probandum est. Nempe, *hunc talem appetere & sectari idololatriam sub nullâ ratione boni.* Bonum enim omninò hic subest, idq; vel spes servandæ vitæ, aut consequendorum honorum, divitiarum; vel ejus generis aliquod aliud. Ut adeò & in hoc actu maneat objectum primum bonum, ob quod scilicet fit, quidquid fit.

THES. XXIIIX.

III. Illud, quod *de distinctis appetitus actibus* adlatum fuit, majus alere dubium videtur. Verum potest & illi satisfieri, modò attendatur id, ob quod primum hi actus fiunt. Quod iterum non est aliud, quàm bonum. Fugit enim e. g. aliquis à latrone, ut fugâ illâ suam vitam servet, quam pro bono habet. Aversatur item alius, odit, & improbat delicta, quod probare aut sectari illa inhonestum novit, abstinere autem ab eis, vel ab aliis commissa improbare, honestum, laudabile, ac bonum. Sicut & e. g. qui respuit cibos, ideò respuit, quod sibi vel ingratos, vel nocivos, vel saltem non utiles esse, persuasus est; vel aliam aliquam causam, quæ tamen semper est ratio boni, isti odii & nausæ habet. Quod ipsum videtur innuere illi etiam, qui ajunt, τὸ *nolle esse aliquod velle, negativum* scilicet, idem innuens, ac *velle aliquid non esse, aut non sic vel sic esse*, veluti ex Isennacensis *Lib. IIX. Philos. natural. tract. I. cap. II.* ita docet B. Scheiblerus *l. c. §. 15.*

THES.